

III

(Valmistavat säädökset)

TILINTARKASTUSTUOMIOISTUIN

LAUSUNTO N:o 2/2012

(annettu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 287 artiklan 4 kohdan, 311 artiklan ja 322 artiklan 2 kohdan sekä Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen 106 a artiklan nojalla)

muutetusta ehdotuksesta neuvoston päätökseksi Euroopan unionin omien varojen järjestelmästä (KOM(2011) 739),

muutetusta ehdotuksesta neuvoston asetukseksi Euroopan unionin omien varojen järjestelmää koskevista täytäntöönpanotoimenpiteistä (KOM(2011) 740),

muutetusta ehdotuksesta neuvoston asetukseksi perinteisten ja BKTL-perusteisten omien varojen käyttöön asettamisessa sovellettavista menetelmistä ja menettelyistä sekä käteisvarojen saamiseksi toteutettavista toimenpiteistä (KOM(2011) 742),

ehdotuksesta neuvoston asetukseksi arvonnalisäveroon perustuvien omien varojen käyttöön asettamisessa noudatettavista menetelmistä ja menettelyistä (KOM(2011) 737) ja

ehdotuksesta neuvoston asetukseksi finanssitransaktioveroon perustuvien omien varojen käyttöön asettamisessa noudatettavista menetelmistä ja menettelyistä (KOM(2011) 738)

(2012/C 112/01)

SISÄLLYS

	Kohta	Sivu
JOHDANTO	1–4	3
OSA I	5–54	3
Yhteenveto	5–11	3
Huomautukset	12–54	4
Alv-perusteisten omien varojen poistaminen	12–13	4
Jäsenvaltioiden alv-tuloihin perustuvien omien varojen käyttöön ottaminen	14–24	4
Uudet alv-perusteiset omat varat ovat yksinkertaisempia, mutta laskelmien päivittämistä edellyttävät tilanteet on määritettävä tarkemmin	17–18	4
Petoksia ja sääntöjenvastaisuuksia koskevien kertomusten perusteet ovat epäselviä	19	4
Valvontaa ja asiakirja-aineiston käyttöoikeuksia koskevat vaatimukset on määritettävä ...	20–22	5
Jäsenvaltioiden kertomukset tukevat komissiota sisäisen valvonnan seurannassa	23	5
Takaisinperintään ja poistoihin sovellettavat menettelyt olisi yhdenmukaistettava	24	5

	Kohta	Sivu
Uusi varainlähde, joka perustuu jäsenvaltioiden kantamiin finanssitransaktioveroihin	25–36	5
Finanssitransaktioveron käyttöönnotolla voitaisiin edistää julkisen talouden vakauttamista jäsenvaltioissa	30	6
Finanssitransaktioveroon perustuvaa tuloa koskeviin oletuksiin kohdistuvat riskit	31–34	6
Muutokset jäsenvaltioiden maksuosuuksien muodostumisessa	35	6
Valvontaa ja aineiston käyttöoikeutta koskevia vaatimuksia on täsmennettävä	36	6
Korjausmekanismien uudistus	37–47	6
Kiinteämääräinen korjaus on yksinkertaisempi, mutta menettely ei kuitenkaan ole avoin ...	40–42	6
'Liiallisen budjettitaakan' käsitteen määrittely: perusteet puuttuvat	43–44	7
Vaadittujen korjausten sovellettavuutta koskeva väliarviointi	45–47	7
Ehdotus pienentää jäsenvaltioiden kantokuluina pidättämää prosenttiosuutta perinteisistä omista varoista	48–51	7
Kantokuluina pidätetyn osuuden ja kantokulujen välinen yhteys on edelleen epäselvä ...	49–50	7
Perinteisten omien varojen määrä saattaa lisääntyä ennakoitua vähemmän kantokulujen pidätysosuuden vähentämisestä huolimatta	51	7
Bruttokansantuloon perustuvat omat varat	52–54	8
Käsitettä 'BKTL:n merkittävät muutokset' ei ole määritetty	53–54	8
OSA II		8
Säädösehdotuksia koskevat huomiot		8

EUROOPAN UNIONIN TILINTARKASTUSTUOMIOISTUIN, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 287 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan sekä 311 artiklan ja 322 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon erityisesti tilintarkastustuomioistuimen aiemmat lausunnot Euroopan yhteisöjen omien varojen järjestelmästä sekä sen lausunnot nro 4/2005 ⁽¹⁾ ja nro 2/2006 ⁽²⁾ ehdotuksesta neuvoston päätöksenä sekä lausunnon nro 2/2008 ⁽³⁾ ehdotuksesta neuvoston asetukseksi Euroopan yhteisöjen omien varojen järjestelmästä,

ottaa huomioon lausuntopyynnöt, jotka neuvosto esitti edellä mainituista ehdotuksista 21. lokakuuta ja 12. joulukuuta 2011,

sekä katsoo, että

Fontainebleauissa 25. ja 26. kesäkuuta 1984 kokoontunut Eurooppa-neuvosto sopi ⁽⁴⁾ muun muassa, että loppujen lopuksi menopolitiikka on budjettiaseman epätasapainosta aiheutuvan ongelman keskeinen ratkaisukeino, mutta jos jonkin jäsenvaltion budjettitaakka on liiallinen sen suhteelliseen vaurauteen nähden, asia voidaan korjata sopivana ajankohtana,

Berliinissä 24. ja 25. maaliskuuta 1999 kokoontunut Eurooppa-neuvosto sopi ⁽⁵⁾ muun muassa, että yhteisöjen omien varojen järjestelmän olisi oltava oikeudenmukainen, avoin, kustannus- tehokas ja yksinkertainen ja perustuttava sellaisiin kriteereihin, joista käy parhaiten ilmi kunkin jäsenvaltion kyky osallistua rahoitukseen,

Brysselissä 15. ja 16. joulukuuta 2005 kokoontunut Eurooppa-neuvosto sopi ⁽⁶⁾ muun muassa, että omia varoja koskevissa järjestelyissä olisi noudatettava yleisenä tavoitteena oikeudenmukaisuutta ja että niissä olisi näin ollen varmistettava, että millään jäsenvaltiolla ei ole suhteelliseen vaurauteensa nähden liiallista budjettitaakkaa, ja että näiden järjestelyiden yhteydessä olisi annettava tiettyihin jäsenvaltioihin sovellettavat määräykset,

ON ANTANUT SEURAAVAN LAUSUNNON:

JOHDANTO

1. Tilintarkastustuomioistuin katsoo, että EU:n talousarvion nykyinen rahoitusjärjestelmä on monimutkainen eikä se ole riittävän avoin. Komissio on tarkistanut järjestelmää ja pyrkinyt korjaamaan osan nykyisistä puutteista. Komission ehdotus perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ⁽⁷⁾ (SEUT) tarjoamaan mahdollisuuteen luoda uusia varainlähteitä, ja siinä otetaan huomioon julkisen talouden vakauttamistarve käynnissä olevan finanssikriisin ratkaisemiseksi.

2. Komissio antoi 9. marraskuuta 2011 ehdotuksen neuvoston päätökseksi sekä neljä ehdotusta neuvoston asetuksiksi; eh-

dotukset koskevat omien varojen järjestelmää kaudella 2014–2020. Ehdotuksessa neuvoston päätöksenä sekä sen perusteluissa esitetään taustatekijät EU:n talousarvion uudelle rahoitusmallille ja eritellään uuden omien varojen järjestelmän pääasialliset osa-alueet. Asetusehdotuksissa annetaan tarkemmat säännökset omia varoja koskevan päätöksen täytäntöönpanosta.

3. Komissio ehdottaa viittä merkittävää muutosta Euroopan unionin talousarvion rahoitustapaan kaudella 2014–2020:

- nykyisten arvonlisäveroon (alv) perustuvien omien varojen poistaminen
- uusien, jäsenvaltioiden alv-tuloihin perustuvien omien varojen käyttöönotto
- uusien, ehdotetusta finanssitransaktioverosta jäsenvaltioille kertyviin tuloihin perustuvien omien varojen käyttöönotto
- korjausmekanismien uudistaminen
- jäsenvaltioiden kantokulujen kattamiseksi pidättämien perinteisten omien varojen osuuden vähentäminen.

4. Tämä lausunto kattaa sekä päätöksen että asetukset. Osan I kohdissa 5–51 kuvataan ehdotettuja muutoksia ja esitetään niitä koskevat tilintarkastustuomioistuimen huomautukset. Osa I perustuu soveltuvilta osin tilintarkastustuomioistuimen aiempiin lausuntoihin. Kohdissa 52–54 käsitellään bruttokansantuloon (BKTL) perustuviin omiin varoihin liittyviä järjestelyjä, jotka eivät ole muuttuneet merkittävässä määrin uusien asetusehdotusten yhteydessä mutta joiden osalta tilintarkastustuomioistuimella on esitettävänä joitakin huomautuksia. Osassa II esitetään luettelo tilintarkastustuomioistuimen huomioista sää-
dösehdotuksittain.

OSA I

Yhteenveto

5. Tilintarkastustuomioistuin panee merkille, että ehdotus nykyisten alv-perusteisten omien varojen poistaminen on vastaus parlamentin, neuvoston ja tilintarkastustuomioistuimen aiemmissa lausunnoissa esiin tuotuihin puutteisiin.

6. Tilintarkastustuomioistuin katsoo, että ehdotettu alv:oon perustuva varainlähde tulee edelleen olemaan monimutkainen mutta kuitenkin pienemmässä määrin kuin nykyinen alv-perusteinen varainlähde. On tärkeää, että komission valvontaa ja asiakirja-aineiston käyttöoikeutta koskevat vaatimukset määritetään selkeästi. Olisi aiheellista viitata myös Euroopan tilintarkastustuomioistuimen käyttöoikeuksiin, jotka perustuvat Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 287 artiklaan.

7. Finanssitransaktioveron käyttö omien varojen lähteenä on riippuvainen siitä, otetaanko asianomainen vero käyttöön EU:n kaikissa jäsenvaltioissa. Tämän varainlähteen avulla mahdollisesti kertyvien omien varojen määrä ei ole ennakoitavissa. Uusien varojen kertyminen kuitenkin vähentäisi riippuvuutta bruttokansantuloon perustuvista omista varoista.

⁽¹⁾ EUVL C 167, 7.7.2005, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 203, 25.8.2006, s. 50.

⁽³⁾ EUVL C 192, 29.7.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ Ks. Euroopan yhteisön tiedote 6-1984.

⁽⁵⁾ Ks. EU-tiedote 3-1999.

⁽⁶⁾ Ks. puheenjohtajan päätelmien 6 kohta (neuvoston asiakirja 15914/1/05, REV 1, CONCL 3, 30. tammikuuta 2006), jossa viitataan neuvoston asiakirjaan 15915/05 CADREFIN 268, 19. joulukuuta 2005, ja erityisesti sen 77 artiklaan.

⁽⁷⁾ 311 artiklan 3 kohta.

8. Neljän jäsenvaltion osalta ehdotetut kiinteämääräiset korjaukset ovat nykyistä järjestelmää yksinkertaisempia, mutta joi-takin haittatekijöitä on yhä havaittavissa.

9. Tilintarkastustuomioistuin katsoo, että perinteisiä omia va-roja koskevan pidätysosuuden ja kantokulujen välinen yhteys jää epäselväksi.

10. BKT-perusteiset omat varat pysyvät entisellään komis-sion ehdotuksissa. Tilintarkastustuomioistuin panee kuitenkin merkille, että komissio viittaa nykyisen ja aiempien rahoitus-kausien tapaan toimiin, joita on toteutettava BKT:oon liittyvien 'merkittävien muutosten' yhteydessä. Komissio ei ole kuitenkaan määrittänyt, mitä 'merkittävillä muutoksilla' tarkoitetaan.

11. Komission ehdottamat muutokset vaikuttaisivat kaiken kaikkiaan siten, että ne muuttaisivat omien varojen rakennetta ja yksittäisten jäsenvaltioiden EU:n talousarvion maksamia osuuksia.

Huomautukset

Alv-perusteisten omien varojen poistaminen

12. Komissio ehdottaa nykyisten alv-perusteisten omien va-rojen poistamista vuodesta 2014 alkaen. Komissio toteaa pää-tösehdotuksen perusteluissa, että tämän monimutkaisen varain-lähteen poistaminen yksinkertaistaisi huomattavasti kansallisia rahoitusosuuksia ja vähentäisi hallinnollista työmäärää sekä ko-missiossa että jäsenvaltioissa. Alv-perusteisten omien varojen osuus omista varoista oli 11,2 prosenttia vuonna 2010.

13. Tilintarkastustuomioistuin on kritisoinut useaan ottee-seen näihin omiin varoihin ⁽¹⁾ liittyvää monimutkaista laskenta-menetelmää, joka edellyttää huomattavia hallinnollisia resurs-seja ⁽²⁾ eikä ole suorassa yhteydessä veron perusteeseen. Tilin-tarkastustuomioistuin panee merkille, että komission ehdotuk-sessa pyritään korjaamaan nämä puutteet.

Jäsenvaltioiden alv-tuloihin perustuvien omien varojen käyttöön ottaminen

14. Komissio ehdottaa uusia omia varoja, jotka perustuisivat jäsenvaltioiden alv-tuloihin. Ehdotuksessa todetaan, että kunkin jäsenvaltion komission käyttöön omina varoina asettama osuus olisi 1,0 prosenttia ⁽³⁾ unionin sääntöjen mukaisesti määritetystä sellaisten tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten, tava-

roiden yhteisöhankeintojen ja tavaroiden maahantuonnin netto-arvosta, joihin sovelletaan yleistä arvonlisäverokantaa kaikissa jäsenvaltioissa.

15. Laskentamenetelmä on määritetty yksityiskohtaisesti eh-dotuksessa neuvoston asetukseksi arvonlisäveroon perustuvien omien varojen käyttöön asettamisessa noudatettavista menetel-mistä ja menettelyistä (KOM(2011) 737, 9. marraskuuta 2011). Edellytyksenä on, että komissio määrittää ennen vuotta 2014 koko unionia varten yhden verotettavien luovutusten keskimää-räisen osuuden ⁽⁴⁾ suhteessa kaikkien luovutusten arvoon.

16. Uudet alv-perusteiset omat varat otettaisiin käyttöön 1. tammikuuta 2014 alkaen. Jäsenvaltiot asettaisivat varat ko-mission käyttöön kuukausittain perinteisten omien varojen ta-paan, mutta kantokuluihin ei sovellettaisi pidätysosuutta. Komis-sion mukaan näiden omien varojen osuus omista varoista olisi vuoteen 2020 mennessä 18 prosenttia.

Uudet alv-perusteiset omat varat ovat yksinkertaisempia, mutta las-kelmien päivittämistä edellyttävät tilanteet on määritettävä tarkemmin

17. Uuden varainlähteen on tarkoitus olla yksinkertaisempi ja keventää hallinnollisia kustannuksia. Keskimääräisen osuuden laskenta, johon viitataan kohdassa 15, olisi kuitenkin riippuvai-nen samankaltaisista monimutkaisista tilastollisista tiedoista, joita käytetään nykyisten alv-perusteisten omien varojen lasken-taan. Kyseessä olisi kertaluonteinen keskimääräisen osuuden las-kelma, joka olisi voimassa koko kauden 2014–2020. Laskelman oikeellisuus on näin ollen erittäin tärkeä. Laskelmaa on komis-sion ehdotukseen sisältyvän säännöksen mukaan päivitettävä asianmukaisesti perustelluista syistä. Komission ehdotuksessa ei kuitenkaan täsmennetä, millaisissa tilanteissa päivittäminen olisi tarpeen.

18. EU:lle maksettavien osuuksien määrittämiseen liittyy myös kannettuja alv-maksuja koskevien oikaisujen tekeminen, joskin oikaisujen määrä on vähäisempi kuin nykyisen alv-perus-teisen järjestelmän yhteydessä. Alv:sta laskettavaan osuuteen pe-rustuva ehdotettu omien varojen lähde olisi siis yhä monimut-kainen mutta kuitenkin vähäisemmässä määrin kuin nykyinen alv-perusteinen varainlähde.

Petoksia ja sääntöjenvastaisuuksia koskevien kertomusten perusteet ovat epäselviä

19. Komissio ehdottaa, että uusien alv-perusteisten ⁽⁵⁾ omien varojen yhteydessä jäsenvaltiot raportoivat komissiolle havai-tuista petos- ja sääntöjenvastaisuustapauksista, jotka koskevat yli 10 000 euron saamia. Vaatimus perustuu nykyiseen järjes-telmään, jonka yhteydessä edellytetään raportointia perinteisiin omiin varoihin liittyvistä petoksista ja sääntöjenvastaisuuksista. Omia varoja varten kannettavien alv-maksujen osuus on vähäi-nen. Tilintarkastustuomioistuin kannattaa petosten ja sääntöjen-vastaisuuksien torjuntatoimia. Se katsoo kuitenkin, että komis-sion olisi suotavaa selvittää, onko raportointivaatimuksista mah-dollisesti saatava hyöty suurempi kuin siitä jäsenvaltioille hallin-nollisina kuluina todennäköisesti aiheutuva haitta.

⁽¹⁾ Esimerkiksi lausunto nro 4/2005, kohdat 9–11, ja tilintarkastustuo-mioistuimen vastaus komission tiedonantoon "Talousarvion uudis-tus, muuttuva Eurooppa", 9. huhtikuuta 2008.

⁽²⁾ Huomattavia hallinnollisia resursseja tarvitaan jäsenvaltioiden ja ko-mission tasolla esimerkiksi varaumien asettamiseen ja niiden pois-tamiseen. Varaumia oli 31. joulukuuta 2010 jäljellä yhteensä 152, ja niistä osa oli peräisin niinkin kaukaa kuin vuodelta 1995. Ks. tilin-tarkastustuomioistuimen vuosikertomus varainhoitovuodelta 2010, kohta 2.22.

⁽³⁾ Komission muutetussa ehdotuksessa neuvoston päätökseksi on enimmäismääräksi asetettu kaksi prosenttia, KOM(2011) 739, 9.11.2011.

⁽⁴⁾ Määritetty luovutuksena, johon sovelletaan jokaisessa jäsenvaltiossa yleistä arvonlisäverokantaa.

⁽⁵⁾ Muutettu ehdotus: neuvoston asetus Euroopan unionin omien varojen järjestelmää koskevista täytäntöönpanotoimenpiteistä, KOM(2011) 740.

Valvontaa ja asiakirja-aineiston käyttöoikeuksia koskevat vaatimukset on määritettävä

20. Asetusehdotuksen 5–8 artikla (muutettu ehdotus neuvoston asetukseksi Euroopan unionin omien varojen järjestelmää koskevista täytäntöönpanotoimenpiteistä, KOM(2011) 740, 9. marraskuuta 2011) sisältävät säännökset, joita sovellettaisiin uuden omien varojen järjestelmän valvontaan ja seurantaan. Säännökset vastaavat suurelta osin neuvoston asetuksessa (EY, Euratom) N:o 1150/2000 säädettyjä nykyisiä järjestelyitä⁽¹⁾.

21. Asetusehdotuksen 5 artiklan 4 kohdan mukaan komission tarkastajilla on oikeus tutustua omien varojen vahvistamisen ja käyttöön asettamisen perustana oleviin asiakirjoihin ”ja kaikkiin niihin liittyviin muihin asianmukaisiin asiakirjoihin”. Uusien alv-perusteisten omien varojen käyttöönotto saattaa edellyttää, että komission valtuuttamilla edustajilla on käyttöoikeus varojen kantamista ja täytäntöönpanoa koskeviin jäsenvaltioiden rekistereihin, koska kannetut verot ja kyseiset omat varat ovat suorassa yhteydessä toisiinsa. Käyttöoikeuksien tarkat rajat ja laajuus olisi määritettävä selkeästi. Olisi aiheellista viitata myös Euroopan tilintarkastustuomioistuimen käyttöoikeuksiin, jotka perustuvat Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 287 artiklaan.

22. Mainitut säännökset eivät aseta perinteisiä omia varoja ja alv-perusteisia omia varoja eriarvoiseen asemaan toisiinsa nähden: kaikki perinteisiin omiin varoihin liittyvät tulot suunnataan kokonaisuudessaan EU:lle (kantokuluihin liittyvää pidätysosuutta lukuun ottamatta), ja alv-perusteiset tulot puolestaan kertyvät jäsenvaltioille ja niistä suoritetaan tietty osuus EU:lle⁽²⁾. Asetusehdotuksen 7 artiklan 2 kohdassa komission tarkastajille annetaan mahdollisuus ottaa yhteyttä velallisiin. Täytyisikin tarkentaa, olisiko tähän sisällytettävä myös jäsenvaltioiden alv-velalliset.

Jäsenvaltioiden kertomukset tukevat komissiota sisäisen valvonnan seurannassa

23. Asiakirjan KOM(2011) 740 5 artiklan 4 kohta on uusi. Sen mukaan jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle pyynnöstä esimerkiksi relevantit sisäistä tarkastusta koskevat kertomukset. Näin komissio saisi lisävarmuuden sisäisen valvonnan järjestelmien toiminnasta.

Takaisinperintään ja poistoihin sovellettavat menettelyt olisi yhdenmukaistettava

24. Yhteisön saamia käsitellään takaisinperintäprosessin yhteydessä eri tavoin sen mukaan, onko kyse yhteisen maatalouspolitiikan yhteydessä toteutuneista aiheettomista maksuista vai tulilleen liittyvistä saamisista. Tämä koskee erityisesti poistome-

nettelyihin sovellettavaa nykyistä EU-lainsäädäntöä⁽³⁾. Mainittu epäohdonmukaisuus säilyisi asetusehdotuksen 12 artiklan perusteella (muutettu ehdotus: neuvoston asetus perinteisten ja BKTL-perusteisten omien varojen käyttöön asettamisessa sovellettavista menetelmistä ja menettelyistä sekä käteisvarojen saamiseksi toteutettavista toimenpiteistä, KOM(2011) 742, 9. marraskuuta 2011). Tilintarkastustuomioistuin katsoo, että kaikkia yhteisön saamia pitäisi käsitellä yhdenmukaisesti, joten myös asianomaiset menettelyt olisi yhdenmukaistettava.

Uusi varainlähde, joka perustuu jäsenvaltioiden kantamiin finanssitransaktioveroihin

25. Finanssitransaktioveron käyttöönottoa ehdotettiin 28. syyskuuta 2011 asiakirjassa KOM(2011) 594 (Ehdotus neuvoston direktiiviksi yhteisestä finanssitransaktioverojärjestelmästä ja direktiivin 2008/7/EY muuttamisesta). Tilintarkastustuomioistuimelta ei ole pyydetty lausuntoa kyseisestä ehdotuksesta, mutta siltä on pyydetty lausunto kyseisen veron soveltuvuudesta omien varojen lähteeksi.

26. Finanssitransaktiovero on vero, joka kannettaisiin koko EU:n alueella seuraavissa tapauksissa:

- a) rahoitusvälineiden osto ja myynti
- b) rahoitusvälineen omistajan hallinto-oikeuden siirto ryhmän yhteisöjen välillä ja mikä tahansa vastaava toiminto, joka kattaa rahoitusvälineeseen liittyvän riskin siirron
- c) johdannaisopimusten tekeminen tai muuttaminen.

27. Alv:n tapaan finanssitransaktioveron tuotto kertyisi jäsenvaltioille. Komissio ehdottaa, että osa verosta muodostaisi osan omista varoista. Tämä osuus olisi kaksi kolmasosaa ehdotetun finanssitransaktioveroa koskevan direktiivin 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista vähimmäisverokannoista. Kyseiset vähimmäisverokannat ovat 0,1 prosenttia veron perusteesta (johdannaisten tapauksessa 0,01 prosenttia).

28. Ehdotuksessa esitetään, että finanssitransaktioveroon perustuvat omat varat otettaisiin käyttöön 1. tammikuuta 2014 alkaen, jäsenvaltiot hoitaisivat niiden kantamisen ja niiden käyttöön asettaminen tapahtuisi kuukausittain samalla tavoin kuin perinteisten omien varojen kohdalla. Kantokuluja ei kuitenkaan pidätettäisi. Komission arvion mukaan EU:n finanssitransaktioverosta keräämä osuus olisi vuoteen 2020 mennessä 23 prosenttia omista varoista.

29. Kyseessä olisi uusi tulolähde, jonka avulla komission perusteluiden mukaan voitaisiin pienentää jäsenvaltioiden nykyisiä maksuosuuksia ja edistää julkisen talouden vakauttamista.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 1150/2000, annettu 22 päivänä toukokuuta 2000, yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 2007/436/EY, Euratom soveltamisesta (EYVL L 130, 31.5.2000, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

⁽²⁾ Asiakirjan KOM(2011) 740 johdanto-osan 7 kappaleen mukaan huomioon on otettava kunkin omien varojen lajin erityisluonne.

⁽³⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1290/2005, annettu 21 päivänä kesäkuuta 2005, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, (EUVL L 209, 11.8.2005, s. 1), 32 artikla, ja muutettu asetuksen (EY, Euratom) N:o 1150/2000 17 artikla.

Finanssitransaktioveron käyttöönotolla voitaisiin edistää julkisen talouden vakauttamista jäsenvaltioissa

30. Euroopan unionin omien varojen järjestelmää koskevan ehdotuksen (muutettu ehdotus neuvoston päätökseksi, KOM(2011) 739, 9. marraskuuta 2011) johdanto-osan 8 kappaleessa todetaan, että omien varojen järjestelmän kehittäminen mahdollistaisi sen, että jäsenvaltioiden unionin vuotuisen talousarvioon suorittamia rahoitusosuuksia voitaisiin pienentää ja unioni voisi osallistua jäsenvaltioiden julkisen talouden vakauttamispyrkimyksiin. Asiakirjassa KOM(2011) 594 ehdotetulla finanssitransaktioverolla voitaisiin hankkia enemmän varoja jäsenvaltioiden kansallisiin talousarvioihin ja näin edistää julkisen talouden vakauttamista jäsenvaltioissa.

Finanssitransaktioveroon perustuvaa tuloa koskeviin oletuksiin kohdistuvat riskit

31. Komissio esittää perusteluosassa, että finanssitransaktioveron käyttöönotto Euroopan unionissa olisi ensimmäinen askel kohti kyseisen veron maailmanlaajuisesta soveltamisesta. Finanssitransaktioveron aikaansaama tulopotentiaali arvioidaan kansallisella tasolla merkittäväksi ⁽¹⁾, sillä vuoteen 2020 mennessä kyseisten tulojen määräksi ennakoitaan 37 miljardia euroa EU:n talousarviossa.

32. Tilintarkastustuomioistuin katsoo, että maailmanlaajuisen finanssitransaktioveron puuttuessa toimintojen siirtymisriski eli se, että rahoituslaitokset siirtyisivät muualle suorittaakseen transaktioita EU:n ulkopuolisilla lainkäyttövalan alueilla, vaikuttaisi merkittävästi edellä mainitun oletuksen toteutumiseen.

33. Ehdotus, jonka mukaan osuus finanssitransaktioverosta otetaan omien varojen lähteeksi, perustuu oletukseen, että neuvosto hyväksyy komission ehdotuksen, jonka mukaan kaikki jäsenvaltiot ottavat kyseisen veron käyttöön. Tilintarkastustuomioistuin ei katso asiakseen kommentoida tällaisen päätöksen todennäköisyyttä tai suositeltavuutta.

34. Kaudella 2007–2013 käytetyt alv- ja BKTL-perusteiset omat varat ovat suhteellisen vakaita ja ennakoitavissa olevia varainlähteitä. Finanssitransaktioveroon perustuva omien varojen lähde sitä vastoin perustuisi kapea-alaisesti taloudelliseen toimintaan, joka on altis merkittäville ja ennakoimattomille vaihteluille. Tällaiset heilahtelut voisivat vaikuttaa kyseisestä varainlähteestä saatavien omien varojen tasoon.

Muutokset jäsenvaltioiden maksuosuuksien muodostumisessa

35. Kannetusta finanssitransaktioverosta otetun osuuden siirto EU:n talousarvioon merkitsisi sitä, että BKTL:oon perustuvat maksuosuudet pienenisivät samassa määrin. Näin ollen vaikutus unionin vuotuisen talousarvioon suoritettaviin maksuihin olisi olematon EU-27-tasolla. Finanssitransaktioverosuuden ottaminen EU:n omien varojen lähteeksi muuttaisi kuitenkin merkittävästi unionin vuotuisen talousarvioon suoritettavien jäsenvaltioiden maksuosuuksien jakautumista.

⁽¹⁾ Komission valmisteluasiakirja: Vaikutustenarviointia koskeva tiivistelmä asiakirjan KOM(2011) 594 liitteenä (SEC(2011) 1103), kohta 6.1.

Valvontaa ja aineiston käyttöoikeutta koskevia vaatimuksia on täsmennettävä

36. Asiakirjan KOM(2011) 740 5–8 artiklassa esitetään uutta omien varojen järjestelmää koskevat valvonta- ja seurantasaännökset. Tilintarkastustuomioistuin esittää kohdissa 20–22 huomautuksensa uuden alv-varainlähteen kohdalla sovellettavista, valvontaa ja aineiston käyttöoikeutta koskevista vaatimuksista. Tilintarkastustuomioistuimen huomautukset pätevät myös ehdotetun finanssitransaktioveron tapauksessa.

Korjausmekanismien uudistus

37. Vuonna 1984 Fontainebleaussa kokoontunut Eurooppa-neuvosto totesi päätelmässään, että ”jos jonkin jäsenvaltion budjettitaakka on liiallinen sen suhteelliseen vaurauteen nähden, se voidaan korjata sopivana ajankohtana”. Omia varoja koskevat päätökset ovat tämän jälkeen sisältäneet Yhdistyneen kuningaskunnan hyväksi tehtävän korjauksen. Väliaikaisia korjausmekanismeja on sovellettu myös Saksan, Alankomaiden, Itävallan ja Ruotsin osalta.

38. Komissio ehdottaa liiallisen budjettitaakan korjausmekanismien uudistamista. Kaikki nykyiset korjaukset korvattaisiin kiinteämääräisillä korjauksilla niiden neljän jäsenvaltion tapauksessa, joiden kohdalla komissio on todennut tällaisen budjettitaakan (Yhdistynyt kuningaskunta, Saksa, Alankomaat ja Ruotsi) ⁽²⁾. Kiinteämääräisen korjauksen määrä vahvistettaisiin etukäteen ja sitä sovellettaisiin joka vuosi kaudella 2014–2020.

39. Kiinteämääräiset korjaukset vastaavat kyseisten neljän jäsenvaltion vuotuisiin BKTL-maksuosuuksiin tehtäviä bruttovähennyksiä. Kaikki jäsenvaltiot osallistuisivat korjausten rahoittamiseen, myös asianomaiset neljä jäsenvaltiota. Komission laskelmien mukaan 7 500 miljoonan euron bruttovähennys johtaisi joka vuosi yhteensä 4 334 miljoonan euron nettovähennyksiin kyseisten neljän jäsenvaltion osalta ⁽³⁾.

Kiinteämääräinen korjaus on yksinkertaisempi, mutta menettely ei kuitenkaan ole avoin

40. Tilintarkastustuomioistuin on aiemmin todennut ⁽⁴⁾, että korjausmekanismi vaarantaa aina omien varojen järjestelmän yksinkertaisuuden ja avoimuuden ja että nettobudjettiasema ei ole hyvä indikaattori unionin politiikoista saatavan yleisen hyödyn arvioimiseksi, sillä siinä ei oteta huomioon politiikkojen seurannaisvaikutuksia. Komission valmisteluasiakirjassa ⁽⁵⁾ todetaan, että uudet korjausmekanismit on aina perusteltava tarkkaan – ei pelkästään kirjanpidollisella mittapuulla, joka voi olla kiistanalainen – vaan myös EU:n talousarvion ja politiikkojen tuomien hyötyjen kokonaistasapainon näkökulmasta. Ei kuitenkaan ole näyttöä siitä, että komissio olisi toiminut mainitulla tavalla.

⁽²⁾ KOM(2011) 739, 4 artiklan 2 kohta.

⁽³⁾ BKTL-osuuksien brutto- ja nettovähennykset olisivat euroina ilmaistuna seuraavat: Saksa 2 500 miljoonaa brutto ja 990 miljoonaa netto; Alankomaat 1 050 miljoonaa brutto ja 683 miljoonaa netto; Ruotsi 350 miljoonaa brutto ja 119 miljoonaa netto; Yhdistynyt kuningaskunta 3 600 miljoonaa brutto ja 2 542 miljoonaa netto. Komission toimittamat tiedot.

⁽⁴⁾ Lausunto nro 4/2005, kohta 19.

⁽⁵⁾ SEC(2011) 876, liitteenä muutetussa ehdotuksessa neuvoston päätökseksi. Ks. erityisesti sivu 44 (EN).

41. Omien varojen järjestelmää koskeva nykyinen neuvoston päätös tuli voimaan kaksi ja puoli vuotta kyseisten monivuotisten rahoitusnäkymien alkamisajankohdan jälkeen ⁽¹⁾. Tämä johtuu siitä, että jäsenvaltiot eivät olleet virallisten neuvottelujen päättyessä päässeet sopimukseen korjausten rahoittamisesta. Komission ehdotus ei ole selvä rahoituskorjauksia koskevien sääntöjen osalta – etenkin siltä osin, millä tavoin nettokorjaukset on tehty. Tilintarkastustuomioistuimien katsoo, että neuvosto voisi antaa asianomaiset säädökset ajoissa, jos rahoituskorjausmenetelyjen avoimuutta lisättäisiin.

42. Ehdotetut kiinteän korjauksen määrät olisivat kuitenkin suhteellinen parannus omien varojen järjestelmän yksinkertaisuuden ja avoimuuden kannalta. Nykyinen Yhdistyneen kuningaskunnan hyväksi tehtävä korjaus on niin monimutkainen mekanismi, että sen tarkkuus on vaarantunut ja sen laskemisessa tapahtuu virheitä ⁽²⁾.

’Liiallisen budjettitaakan’ käsitteen määrittely: perusteet puuttuvat

43. Komissio ilmoitti tilintarkastustuomioistuimelle toimineensa seuraavasti päättäessään, mihin jäsenvaltioihin kiinteämääräistä korjausta sovelletaan: se käytti päätöksen perustana nettobudjettiasemaa koskevaa indikaattoria ja analysoi nettobudjettiaseman suhteelliseen vaurauteen nähden. Lisäksi komission mukaan korjaukset kalibroitiin siten, että mainittujen neljän jäsenvaltion kohdalla saavutettiin vertailukelpoinen suhdelu. Näitä laskelmia ei kuitenkaan ole toimitettu tilintarkastustuomioistuimelle eikä se näin ollen voi esittää niistä huomioitaan.

44. Komission ehdotuksesta ei ilmene selvästi, millaisin perustein ’liiallinen budjettitaakka’ määritettiin. On syytä miettiä, pitäisikö asetusehdotukseen sisällyttää selvät suhteellista vaurautta koskevat säännöt, joiden mukaan korjaus myönnetään perusteet täyttävälle jäsenvaltiolle. Näin varmistettaisiin kaikkien jäsenvaltioiden tasavertainen kohtelu. Lisäksi EU:n talousarvion rahoittamisesta käyty neuvotteluprosessi muuttuisi avoimemmaksi ja siinä voitaisiin keskittyä paremmin EU:n talousarvion menopuolen kehittymiseen tulevaisuudessa.

Vaadittujen korjausten sovellettavuutta koskeva väliarviointi

45. Aiemmissa lausunnoissaan ⁽³⁾ tilintarkastustuomioistuin on arvostellut sitä, että käytössä ei ole seurantamenetelmää, jonka avulla tarkistettaisiin, ovatko korjaukset edelleen perusteltuja tai onko muiden jäsenvaltioiden kohdalla aihetta korjauksen soveltamiseen.

46. Vuoden 1984 julistuksessa esitetty ajatus korjauksen soveltamisesta ”sopivana ajankohtana” toistetaan asiakirjan KOM(2011) 739 johdanto-osan 10 kappaleessa. Lisäksi johdanto-osan 11 kappaleessa todetaan, että korjausta ”olisi sovellet-

tava vain niin kauan kuin se vastaa ... tarkoitustaan”. Kiinteämääräisten korjausten vahvistaminen seitsemäksi vuodeksi on vastoin edellä mainittua.

47. On siksi aiheellista harkita, pitäisikö käyttöön ottaa väliarviointi, jonka avulla ensinnäkin varmistettaisiin, että kyseiset neljä jäsenvaltiota (Yhdistynyt kuningaskunta, Saksa, Alankomaat ja Ruotsi) täyttävät edelleen kiinteämääräisen korjauksen soveltamisperusteet, ja lisäksi määritettäisiin, pitäisikö korjausmääriä muuttaa, sekä arvioitaisiin, täyttääkö jokin muu jäsenvaltio kyseiset perusteet.

Ehdotus pienentää jäsenvaltioiden kantokuluina pidättämää prosenttiosuutta perinteisistä omista varoista

48. Komissio ehdottaa, että jäsenvaltioiden perinteisten omien varojen kantokuluina pidättämä osuus vähennetään 25 prosentista 10 prosenttiin. Vuoteen 2000 saakka jäsenvaltioiden pidättämä osuus oli 10 prosenttia. Perinteisten omien varojen osuuden omista varoista ennustetaan olevan 19 prosenttia vuonna 2020 (13 prosenttia vuonna 2010).

Kantokuluina pidätetyn osuuden ja kantokulujen välinen yhteys on edelleen epäselvä

49. Komissio katsoo, että jäsenvaltioiden pidättämä 25 prosentin osuus kannettujen perinteisten omien varojen määrästä on käytännössä piilevä korjaus, sillä kantokuluina pidätetty osuus on todennäköisesti suurempi kuin tosiasialliset kantokulut. Neuvosto suositti vuoden 2005 vastuuvapautta koskevassa päätöksessään, että komissio arvioisi omien varojen järjestelmän toiminnasta aiheutuvat hallintokulut. Ei ole näyttöä siitä, että arviointi olisi suoritettu. Pidätettävän osuuden vähentäminen 10 prosenttiin auttaisi osaltaan poistamaan kyseisen piileväksi katsotun korjauksen.

50. Tilintarkastustuomioistuimen mukaan neuvoston olisi suotavaa miettiä, toimisiko suurempi pidätysosuus jäsenvaltioille kannustimena jälkitarkastusten suorittamiseen. Tuontivaiheessa toimitetaan vain vähän tullitarkastuksia, ja keskeisenä valvontatoimena ovat toimijan luona toimitettavat jälkitarkastukset. Näitä tarkastuksia pitäisi toimittaa riittävän usein ja niiden olisi oltava riittävän perusteellisia, jotta EU:n taloudellisia etuja voidaan suojata.

Perinteisten omien varojen määrä saattaa lisääntyä ennakoitua vähemmän kantokulujen pidätysosuuden vähentämisestä huolimatta

51. Komissio ennustaa omassa analyysissään, että perinteisten omien varojen osuus omista varoista kasvaa 14,7 prosentista (vuonna 2012) 18,9 prosenttiin (vuonna 2020). Tämä vähentäisi jäsenvaltioiden BKTL-maksuosuuksia. Kantokulujen pidätysosuuden vähentäminen 25 prosentista 10 prosenttiin edistäisi kyseisen kasvun saavuttamista. On kuitenkin syytä ottaa huomioon, että pitkällä aikavälillä katsottuna perinteisten omien varojen osuus on pienenemässä, mikä johtuu paljolti EU:n kauppapolitiikasta ja WTO:n kaupan vapautumisesta. Näin ollen on riskinä, että pidemmän ajan kuluessa perinteisten omien varojen osuuden kasvu ei toteudu.

⁽¹⁾ Nykyisten rahoitusnäkymien aikana ensimmäinen päätöksen 2007/436/EY, Euratom alainen maksu suoritettiin 1. kesäkuuta 2009.

⁽²⁾ Esimerkiksi tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomus varainhoitovuodelta 2010, kohdat 2.16 ja 2.31–2.33.

⁽³⁾ Lausunto nro 4/2005, kohta 14, ja lausunto nro 2/2006, kohdan 9 b ja c alakohta.

Bruttokansantuloon perustuvat omat varat

52. Komission ehdotuksessa ei muuteta bruttokansantuloon perustuvaa varainlähdettä. Komission ennustaa, että kyseisten varojen osuus omista varoista on 40 prosenttia vuonna 2020 (76 prosenttia vuonna 2010).

Käsitettä 'BKTL:n merkittävät muutokset' ei ole määritelty

53. Kuten nykyisen ja edellisen omien varojen järjestelmän kohdalla, asiakirjan KOM(2011) 740 2 artiklassa viitataan toimiin, jotka on toteutettava, jos BKTL:oon aiheutuu "merkittäviä muutoksia". Tämä koskee erityisesti BKTL-tietoja, jotka on otettava huomioon omien varojen maksun osalta EKT:n tilinpitösäännösten muuttamisen seurauksena. Se koskee myös asianomaista talousarvion maksujen ja sitoumusten enimmäismäärien

tarkistusta (enimmäismäärät ilmaistaan "prosenttiosuutena jäsenvaltioiden yhteenlasketusta BKTL:sta" asiakirjan KOM(2011) 739 3 artiklassa). Tilintarkastustuomioistuin on aiemmin todennut ⁽¹⁾, että komission olisi määriteltävä, mitä tarkoitetaan 'merkittävillä muutoksilla'. Komissio ei ole vielä laatinut tällaista määritelmää.

54. 'Olennaisuusperusteiden' määrittelemineen on erityisen tärkeää siksi, että 2 artiklassa ei enää säädetä, että neuvosto päättää (yksimielisesti komission ehdotuksen pohjalta ja Euroopan parlamenttia kuultuaan), sovelletaanko EKT:n tilinpitösäännösten tehtäviä muutoksia omien varojen tarkoituksiin. Ehdotetussa uudessa artiklassa säädetään ainoastaan, että komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle päivämäärät, joina näitä EKT:n muutoksia aletaan soveltaa.

OSA II**Säädösehdotuksia koskevat huomiot****Muutettu ehdotus neuvoston päätökseksi Euroopan unionin omien varojen järjestelmästä – KOM(2011) 739**

Viite	Huomiot
KOM(2011) 510, perusteluosan 2.2 kohta (asiakirjan KOM(2011) 739 alkuperäinen versio)	Toimintojen siirtymisen riski eli se, että rahoituslaitokset siirtyvät muualle suorittaakseen transaktioita EU:n ulkopuolisilla lainkäyttövallan alueilla, jos käytössä ei ole maailmanlaajuisia finanssitransaktioveroa, vaikuttaisi merkittävästi EU:n talousarviotuloja koskeviin komission arvioihin (ks. kohta 32).
Johdanto-osan viitteet	Johdanto-osan viitteissä pitäisi viitata Euroopan tilintarkastustuomioistuimeen.
Johdanto-osan 8 kappale	Finanssitransaktioveroon perustuvien omien varojen käyttöönotolla ei saavutettaisi ilmoitettua tavoitetta eli kansallisten maksuosuuksien pienenemistä EU-27-tasolla. Jäsenvaltioiden maksuosuuksien jakautuminen muuttuisi kuitenkin merkittävästi (ks. kohta 35).
Johdanto-osan 10 ja 11 kappale sekä 2 artikla	Kiinteämääraisten korjausten vahvistaminen seitsemän vuoden ajaksi on vastoin ajatusta korjauksen tekemisestä "sopivana ajankohtana" ja ajatusta, että korjausta "olisi sovellettava vain niin kauan kuin se vastaa ... tarkoitustaan", ellei väliarviointia suoriteta (ks. kohdat 45–47).
2 artiklan 1 kohdan b alakohhta	Tässä artiklassa pitäisi viitata ehdotetun finanssitransaktioveroa koskevan direktiivin (COM(2011) 594) 8 artiklan 2 kohtaan eikä 8 artiklan 3 kohtaan.
2 artiklan 3 kohta	Tullin jälkitarkastusten seurauksena perittyjen määrien kohdalla pidettävä prosenttiosuus voisi olla suurempi kuin 10 prosenttia, tarkoituksena kannustaa tullin jälkitarkastusten toimittamista (ks. kohta 50).
4 artiklan 2 kohta	Korjausmekanismi vaarantaa aina omien varojen järjestelmän yksinkertaisuuden ja avoimuuden, ja nettobudjettiasema ei ole hyvä indikaattori unionin politiikoista saatavan yleisen hyödyn arvioimiseksi, sillä siinä ei oteta huomioon politiikkojen seurannaisvaikutuksia (ks. kohta 40).
Liitteessä oleva vastaavuustaulukko	Viittauksen pitäisi kohdistua 5 artiklaan eikä 5 artiklan 1 kohtaan.

Muutettu ehdotus neuvoston asetukseksi Euroopan unionin omien varojen järjestelmää koskevasta täytäntöönpanotoimenpiteistä – KOM(2011) 740

Viite	Huomiot
KOM(2011) 740	Markkinahintaisen bruttokansantulon yhdenmukaistamisesta 15 päivänä heinäkuuta 2003 annetussa neuvoston asetuksessa (EY, Euratom) N:o 1287/2003 (EUVL L 181, 19.7.2003, s. 1), josta on lainaus asiakirjassa KOM(2011) 740, viitataan EKT 95:n mukaiseen BKTL:oon. Kun otetaan huomioon suunniteltu EKT 2010:n käyttöönotto, asetuksessa olisi viitattava <u>uuteen</u> asetukseen tai asetuksen (EY, Euratom) N:o 1287/2003 muutokseen.

⁽¹⁾ Lausunto nro 2/2008, kohta 11.

Viite	Huomiot
Johdanto-osan viitteet	Johdanto-osan viitteissä pitäisi viitata <u>Euroopan</u> tilintarkastustuomioistuimeen.
2 artiklan 1 kohta	Vuonna 2014 EKT 95 korvataan EKT 2010:llä, millä voi hyvinkin olla merkittävä vaikutus BKT:oon. Asetuksen 2 artiklan 1 kohdassa pitäisi täsmentää, että BKT:lla tarkoitetaan kyseisenä vuonna voimassa olevan EKT:n mukaista vuotuista markkinahintaista BKT:a.
4 artiklan 2 kohta	Jäsenvaltioita koskeva vaatimus toimittaa komissiolle kuuden kuukauden välein kuvaus sellaisista havaituista alv:a koskevista petos- ja sääntöjenvastaisuustapauksista, joihin liittyy yli 10 000 euron saamiset, aiheuttaisi lisätyötä jäsenvaltioille (ks. kohta 19).
5 artiklan 4 kohta ja 7 artiklan 2 kohta	Komission (ja Euroopan tilintarkastustuomioistuimen) tarkastajille myönnettävää aineiston käyttöoikeutta koskevat rajat olisi mainittava tarkkaan alv:n ja finanssitransaktioveron osalta (ks. kohdat 20–22 ja 36).
7 artikla	Ei koske suomenkielistä toisintoa.

Muutettu ehdotus: neuvoston asetus perinteisten ja BKT:perusteisten omien varojen käyttöön asettamisessa sovellettavista menetelmistä ja menettelyistä sekä käteisvarojen saamiseksi toteutettavista toimenpiteistä – KOM(2011) 742

Viite	Huomiot
KOM(2011) 742	Asetuksessa (EY, Euratom) N:o 1287/2003, josta on lainaus asiakirjassa KOM(2011) 742, viitataan EKT 95:n mukaiseen BKT:oon. Kun otetaan huomioon suunniteltu EKT 2010:n käyttöönotto, asetuksessa olisi viitattava <u>uuteen</u> asetukseen tai asetuksen (EY, Euratom) N:o 1287/2003 muutokseen.
12 artikla	Yhteisön saamia käsitellään edelleen eri tavoin sen mukaan, onko kyse yhteisen maatalouspolitiikan yhteydessä toteutuneista aiheuttamista maksuista vai tulleeihin liittyvistä saamisista (ks. kohta 24).

Ehdotus neuvoston asetukseksi arvonnäköveroon perustuvien omien varojen käyttöön asettamisessa noudatettavista menetelmistä ja menettelyistä – KOM(2011) 737

Viite	Huomiot
2 artiklan 1 kohta	Tilintarkastustuomioistuin suosittelee, että asetuksessa viitattaisiin 'unionihankintoihin' ja otettaisiin näin huomioon Lissabonin sopimukseen perustuva terminologia.
3 artikla	Eräs omina varoina maksettavan alv:n laskemisessa käytettävä tekijä riippuu samankaltaisista monimutkaisista tilastollisista tiedoista kuin nykyisten alv-perusteisten omien varojen laskentaan käytettävät tiedot (ks. kohta 17). Kyseessä olisi kuitenkin koko EU:n osalta kertaluonteinen laskelma, joka olisi voimassa koko seitsemän vuoden jakson.

Tilintarkastustuomioistuin on hyväksynyt tämän lausunnon Luxemburgissa 20. maaliskuuta 2012.

Tilintarkastustuomioistuimen puolesta

Vítor Manuel da SILVA CALDEIRA

presidentti